

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

«Κοκτέιλ» συμμαθητών 5^{ης} και 6^{ης} Γυμνασίου του 1967

- 1 Νικόλας Καντιώτης 2 Αντώνης Κονετάς 3 Ντίνος Αστράς 4 Χρήστος Καβαφάκης 5 Βασίλης Βέκιος
6 Ελπίδα Καραμόσχου 7 Μιχάλης Παπαστεφάνου 8 Ευαγγελία Σαχλάνη 9 Μηνάς Περσελής
10 Μαίρη Περσελή 11 Ρούλα Μανουδάκη 12 Στέλλα Μιχαλίδου 13 Ελλάς Γκέτσου
14 Λίτσα Χρυσάφη 15 Πίτσα Θεοδώρου 16 Βιόλα Κουμαριανού 17 Βίκη Βέκιου 18 Βαρβάρα Δημητρίου
19 Νικόλας Τσιρόπουλος 20 Φίλιππας Κοσσένας 21 Βάνος Πάσσαρης 22 Αντώνης Ασλανίδης

Το Σάββατο, 21 Οκτωβρίου, στη μία το μεσημέρι, έγινε στο εντευκτήριο του ΣΑΕ η συνάντηση της τάξης που αποφοίτησε από τα Εκπαιδευτήρια Μανσούρας το θρυλικό 1967. Για να μη μου προσαφθεί κάποια έπαρση, διευκρινίζω ότι ο χαρακτηρισμός του «θρυλικού» αποδίδεται σε αυτή καθαυτή τη χρονιά του '67, όχι στα άτομα της τάξης... Ήταν τόσο έντονη χρονιά, με κυρίαρχα γεγονότα το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου και τον πόλεμο των έξι ημερών, που άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα, όχι μόνο σε εμάς που αποφοιτήσαμε, αλλά και στα άτομα της τάξης που ακολούθησε: της Πέμπτης Γυμνασίου, που έδωσε το παρόν στη μικρή μας συγκέντρωση, την πλούτηνε με αναμνήσεις και μας έκανε να συνειδητοποιήσουμε πως ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας στη Μανσούρα.

Η συνέχεια στη σελίδα 2

Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου 2018

Πρόσκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης - ΕΚΛΟΓΕΣ

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19 του καταστατικού, η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας καλούν στην Τακτική Γενική Συνέλευση και στις εκλογές που θα γίνουν στο εντευκτήριο του ΣΑΕ, 3ης Σεπτεμβρίου 56, την Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου 2018 και ώρα 19.00. Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γεν. Συνέλευση θα επαναληφθεί την **Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου 2018** και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο οπότε θα πραγματοποιηθεί ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών.

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Μισός αιώνας από τη σχολική χρονιά 66-67, που για αρκετούς από εμάς ήταν η πρώτη και η τελευταία στο οικοτροφείο. Λίγα τα άτομα στην τάξη, μεγάλη όμως η ποικιλία: Μανσουριανοί, Καίρινοί, Αλεξανδρινοί, Σουντανέζοι, Αθηναίοι και βάλε... Ήταν και κάποιος από την Άνω Αίγυπτο, που ο θρύλος έλεγε ότι έφτασε στη Μανσούρα μωρό, πλέοντας στο Νείλο μέσα σε μια βαρκούλα φτιαγμένη από καλάμια. Νομίζω ότι τον έλεγαν Βέκιο. Μπορεί όμως και να κάνω λάθος. Μισός αιώνας, και όμως μετά από τα αναμενόμενα για την περίπτωση «θυμάσαι», οι εβδομήντα-παρα-κάτι συζητούσαμε σαν να μην είχε περάσει ο χρόνος. Και ας είχαμε κάποιες και κάποιον από εμάς να συναντηθούμε από τότε. Ίδια άνεση στα καλαμπούρια, ίδια άνεση ακόμα-ακόμα και στις χοντράδες. Γελούσαμε. Γελούσαμε πολύ.

Και είχαμε πάρα πολλά να πούμε. Όχι για το μισό αιώνα που ζήσαμε. Για τα πενή-

ντα χρόνια.

Αιώνας. Ένας χρονικός ογκόλιθος, που ακόμα και το μισό του φαντάζει απίστευτα απρόσωπο και βαρετό. Ενώ τα χρόνια! Κάθε ένα από αυτά έχει την προσωπικό-

τητα του, τη χάρη του. Και το πρώτο-πρώτο στη σειρά της πεντηκονταετίας μας, δηλαδή το '67, κατέχει μία από τις λαμπρότερες θέσεις. Τουλάχιστον για μένα.

Β. Πάσσαρης

Λιτάνευση της εικόνας του Αγίου Γεωργίου

Στις 22 Απριλίου παραμονή του Αγίου Γεωργίου, αρκετοί Μεγαλιώτες, ανέβηκαν στον Λυκαβηττό. Εκεί με πρωτοβουλία του ιερέα και των επιτρόπων, έγινε η λιτάνευση της εικόνας του **Αγίου Γεωργίου** και του επιταφίου που κράτησαν όλοι οι παρευρισκόμενοι Αιγυπτιώτες. Το 1966 οι πάροικοι της ελληνικής κοινότητας **Μεγάλλας Κεμπέρ** είχαν αποφασίσει να φέρουν και να δωρήσουν τα ιερά αυτά κειμήλια στον Αη Γιώργη στον Λυκαβηττό.

Την Τετάρτη
8 Νοεμβρίου
γιορτάσαμε
και τα
γενέθλια
του Τζώνυ

Συγκέντρωση αποφοίτων '54 στις 21/10

Μαζευτήκαμε οι απόφοιτοι του '54 μετά από πρόσκληση και προτροπή του καλού μας Μιχάλη Φιλιππίδης που ήρθε από την Κύπρο με τη σύζυγό του Γιώτα, και ακόμη τρεις γενιές μαζί, κόρη, εγγονή και δισέγγονο. Έτσι καθίσαμε τέσσερις γενιές σε ένα τραπέζι, οι Γιώργος Παπαδόπουλος, με την αδελφή του Δέσποινα, Βύρων Παπαστρατηγάκης, Ιορδάνης Παπαδόπουλος, Κύμης Φλεβοτομάς με τη σύζυγό του Δέσποινα και τον γιο τους Μιχάλη Φλεβοτομά (απόφοιτο της Αμπετείου του 1976), Εύη Παπαφίλιππου σύζυγο του Μίμη, Βύρων Καρακομνηνός σύζυγο της Δέσποινας Βοσνίδου και Τατιάνα Καρατζά κόρη του Γιάννη. Όσοι έλειπαν απ' το τραπέζι έστειλαν τις ευχές τους, οι υπόλοιποι είναι πάντα στην καρδιά μας...

Τατιάνα Καρατζά

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

10/1/2018

14 /2/2018

14 /3/2018

Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου 2018

**Κοπή Βασιλόπιτας
Λαχειοφόρος αγορά
Χιωτίνειος
Υποτροφία**

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτατες σχολές.

Όροι συμμετοχής:

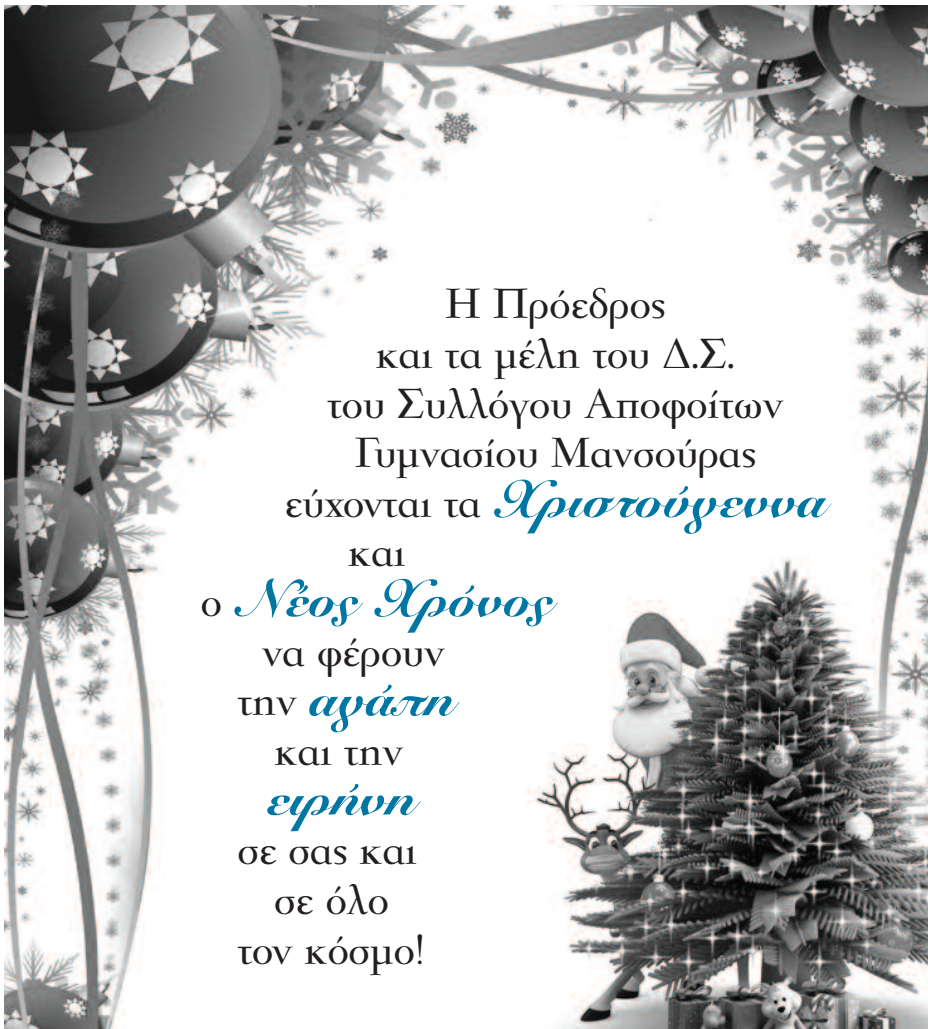
1. Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ.
2. Να έχουν εισαχθεί στις αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις.
3. Να υποβάλλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Κριτήρια επιλογής των υποτρόφων είναι:

- α) η βαθμίδα της σχολής (ανώτατη, ανώτερη)
- β) ο γενικός βαθμός εισαγωγής στα βασικά μαθήματα της δέσμης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 200 ευρώ και καταβάλλεται εφάπαξ.

**Πληροφορίες από την Πρόεδρο
Τηλ. 210 8625842**

Η Πρόεδρος
και τα μέλη του Δ.Σ.
του Συλλόγου Αποφοίτων
Γυμνασίου Μανσούρας
εύχονται τα *Χριστούγεννα*

και
ο *Νέος Χρόνος*
να φέρουν
την *αγάπη*
και την
ειρήνη
σε σας και
σε όλο
τον κόσμο!

Ελληνικά Εκπαιδευτήρια Μανσούρας

Από το βιβλίο της *Δήμητρας Σταδοπούδου-Κατετανάκη* «Οι μεγάλοι ενεργέτες Ιωάννης και Αικατερίνη Γρηγορίου. Εκπρόσωποι του παροικιακού εδδησιομού στη Μανσούρα της Αιγύπτου», *Δήμος Θεραπνών*, Γκοριτσά 2010

Χάρη στην υποδομή αυτό το 1931 το «Γρηγορείον Γυμνάσιον» αναγνωρίσθηκε από την Ελληνική Κυβέρνηση ως πλήρες εξατάξιο, ισότιμο με τα αντίστοιχα ελληνικά. Τώρα μπορούσαν να προσελκυσθούν αποτελεσματικά τα ελληνόπουλα από τα ξένα σχολεία της περιοχής, να φοδιάζονται με γνώσεις και να καλλιεργούν εθνική συνείδηση.

Παράλληλα δημιουργήθηκε και Οικοτροφείο, το οποίο χάρισε στην Κοινότητα φήμη και απλώθηκε σε όλη την Αφρική, Εγγύς Ανατολή και Ελλάδα, ενώ ενίσχυσε πληθυσμιακά το σχολείο και ολόκληρη την παροικία. Το 1929 φοίτησαν οι δύο πρώτοι οικοτρόφοι μαθητές, οι οποίοι το 1931 έγιναν 5, το 1932-33 ήταν 24, το 1934-35 έγιναν 44, το 1935-36 έγιναν 54 για να φθάσουν το 1937 τους 59, από τους οποίους μόνο δύο κατάγονταν από τη Μανσούρα, ενώ οι υπόλοιποι από άλλα μέρη [κυρίως από την Ισπανία (11), Πορτ-Σάιδ (6), Μεχάλλα-Κεμπίρ (5), Ζαγαζίκ (4), Μπένι-Σουέφ (4) και αλλού].

Η συνεχής αύξηση των οικοτρόφων δημιούργησε την ανάγκη επέκτασης του διδακτηρίου με την ανέγερση δεύτερης πτέρυγας, που ονομάστηκε «**Δημαία**» Σχολή και λειτούργησε από το 1938. Έτσι τα ΕΕΜ φιλοξενούσαν πολύ περισσότερους οικοτρόφους διαφόρων ηλικιών. Τα κορίτσια η Κοινότητα αρχικά τα στέγαζε σε οικογένειες, αλλά από το 1951 λειτούργησε Οικοτροφείο θηλέων σε Κοινοτικό οίκημα στο κέντρο της πόλης. Με αυτές τις προδιαγραφές το σχολείο λειτούργησε ως πόλος έλξης για μαθητές από όλη την Αφρική. Το 1936-37 σε σύνολο 380 μαθητών/τριών οι 112 (ποσοστό 42,6%) προέρχονταν από άλλες περιοχές, ενώ το 1944-45 το ποσοστό ανήλθε σε 46%.

Τα ΕΕΜ ακολουθούσαν τα επίσημα προγράμματα του ελληνικού κράτους για να εξασφαλιζόταν η αναγνώρισή τους. Επιπλέον, ο κλασικός προσανατολισμός κρίνονταν απαραίτητος για όσους αποφοίτους ακολουθούσαν ανώτερες σπουδές. Στην προσπάθειά της η κοινότητα να προσαρμόσει την εκπαίδευση, έτσι ώστε να εξασφαλιζόταν το μέλλον των αποφοίτων, εφάρμοσε ένα ιδιότυπο πρόγραμμα που συνδύαζε τη θεωρητική κατεύθυνση με την πρακτική διδασκαλία εμπορικών μαθημάτων και τριών ξένων γλωσσών (γαλλικών, αγγλικών και αραβικών). Αξί-

ζει να σημειωθεί ότι και οι μαθήτριες είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθούν εμπορικά μαθήματα, ώστε παράλληλα με τη γλωσσολογία να αποκτούν εφόδια για μελλοντική επαγγελματική αποκατάσταση. Διδάσκονταν επίσης Δακτυλογραφία, Στενογραφία, Λογιστικά με ιδιαίτερη έμφαση στα Γαλλικά, τότε γλώσσα του εμπορίου στην Αίγυπτο.

Τα ΕΕΜ αποτελούσαν, παράλληλα, και κέντρο της παροικιακής ζωής. Η διοργάνωση διαλέξεων, η προβολή κινηματογραφικών ταινιών για την παροικία, η λειτουργία του σχολικού κήπου ως χώρου για απογευματινούς περιπάτους, αλλά και για συγκεντρώσεις και μαζικές παροικιακές γιορτές, συσπείρωναν την παροικία γύρω από το σχολείο. Ακόμη, τα ΕΕΜ αποτελούσαν επίκεντρο της Κοινοτικής δράσης. Όχι μόνο απασχολούσαν σχεδόν ολοκληρωτικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Κοινότητας Μανσούρας, αλλά και απορροφούσαν το μεγαλύτερο μέρος του Κοινοτικού προϋπολογισμού, ο οποίος επιβαρυνόταν πολύ και από την παροχή δωρεάν ή με έκπτωση φοίτησης σε παιδιά απόρων οικογενειών. Στην πορεία η φροντίδα για εξασφάλιση μόνιμων και σταθερών πόρων και συνετή διαχείριση των Κοινοτικών εσόδων, η αύξηση των μαθητών και κυρίως τα τροφεία των οικοτρόφων εξασφάλιζαν την άνετη λειτουργία του σχολείου. Βοηθούσαν επίσης οι έρανοι και οι δωρεές, γενναϊδωρων ευεργετών, τους οποίους η Κοινότητα τιμούσε με κάθε τρόπο.

Με όλους αυτούς τους τρόπους τα Εκπαιδευτήρια Μανσούρας αποτέλεσαν υπόδειγμα για τα άλλα ελληνικά σχολεία της Αιγύπτου. Από την πλευρά τους, οι άλλες Κοινότητες, ακόμη και η Κοινότητα Αλεξανδρείας, επικροτούσαν το σημαντικό εκπαιδευτικό έργο της Κοινότητας Μανσούρας και της αναγνώριζαν σημαντική θέση ανάμεσα τους.

Όμως, οι αιγυπτιακές πολιτικές διαδικασίες επέδρασαν καθοριστικά στις ελληνικές παροικίες και ο πληθυσμός τους άρχισε να φθίνει. Η υποχώρηση έγινε αισθητή πρώτα στο εσωτερικό της Αιγύπτου, αν και ο πληθυσμός της Μανσούρας μέχρι το 1955 τουλάχιστον έμενε σταθερός. Στη διατήρηση του παροικιακού πληθυσμού συνέβαλε και η λειτουργία των Εκπαιδευτηρίων, που αποτέλεσαν παράγοντα

συγκράτησης της παροικίας και προσέλευσης νέων ανθρώπων. Πράγματι, τα ΕΕΜ διένευαν τη χρυσή εποχή τους. Το σχολικό συγκρότημα είχε συμπληρωθεί από το 1954 με την οικοδόμηση Νηπιαγωγείου και οικήματος για στέγαση προσκόπων και Οδηγών στον **Σερεμέτιο κήπο**, ενώ το μαθητικό δυναμικό του σχολείου ενισχυόταν συνεχώς. Το 1957, χρονιά που γιορτάστηκε με λαμπρότητα η 30ετηρίδα ανέγερσης του νέου διδακτηρίου, στα ΕΕΜ φοιτούσαν **348 μαθητές/τριες** και τα οικοτροφεία αρρένων και θηλέων αριθμούσαν **145 αγόρια** και **40 κορίτσια**, το μεγαλύτερο αριθμό οικοτρόφων στην ιστορία τους. Τα σημάδια της παρακμής στην ελληνική παροικία της Μανσούρας άρχισαν να διαφαίνονται από το 1960, όταν ο ρυθμός του επαναπατρισμού των Ελλήνων της Αιγύπτου εντάθηκε. Στο οικοτροφείο-σχολείο που συγκέντρωνε μαθητές από όλη την Αφρική είχε αρχίσει η διαρροή. Το **1966-67** φοιτούσαν μόνο **141 μαθητές**, που στην πλειοψηφία τους προέρχονταν από την υπόλοιπη Αίγυπτο, τη Λιβύη, την Αιθιοπία, το Σουδάν, ακόμη και από την Ελλάδα. Το 1967 το μαθητικό δυναμικό του σχολείου ενισχύθηκε με μαθητές από το Κάιρο και από το Πορτ-Σάιντ, ενώ το 1975 μεταφέρθηκαν στο οικοτροφείο παιδιά από το ορφανοτροφείο «Μάνα». Εν τω μεταξύ, οι αιγυπτιακές αρχές εξέφραζαν σταθερά την επιθυμία να οικειοποιηθούν το σχολικό συγκρότημα.

Τα έσοδα της Κοινότητας μειώνονταν, ενώ τα σχολικά έξοδα αυξάνονταν. Η οικονομική ενίσχυση που ζήτησε η Ελληνική Κοινότητα από την Ελληνική Κυβέρνηση δεν ήρθε ποτέ.

Παρά τις προσπάθειες η φθορά υπήρξε αναπότρεπτη. Τελικά, το 1985 η Κοινότητα δώρισε το σχολικό συγκρότημα στο Αιγυπτιακό Κράτος, ενώ η ίδια ενσωματώθηκε στην Κοινότητα Αλεξανδρείας το 1986. **Σήμερα τα Εκπαιδευτήρια λειτουργούν ως σχολή ξένων γλωσσών με περίπου 1000 Αιγύπτιους μαθητές και μαθήτριες. Σε πλάκα εντοικισμένη στην πρόσοψη του σχολείου αναγράφεται ότι: «Η Ελληνική Κοινότητα Μανσούρας δώρισε το σχολικό αυτό συγκρότημα στο Αιγυπτιακό Υπουργείο Παιδείας την 1-8-1985 σε ένδειξη ευγνωμοσύνης της Ελληνικής παροικίας στον αδελφό Αιγυπτιακό λαό».**

Πουδώντας γεύση, άρωμα και μόδα

ΜΕΡΟΣ Α'

Η άνοδος και η πτώση του χειροποίητου αιγυπτιακού τσιγάρου*

Στα μέσα του 19ου αιώνα, από τα καπνομάγαζα του Μούσκι έκανε την εμφάνισή του το **χειροποίητο αιγυπτιακό τσιγάρο**, γεμισμένο από τα **μυρωδάτα ανατολικά καπνά** με προέλευση από τη **Σαμψούντα, τη Σμύρνη, την Καβάλα και την Ξάνθη**. Σύντομα η γεύση και το άρωμα των καπνών της Ανατολής θα κυριεύει τους καπνιστές στην Ευρώπη, στην Αμερική και σε όλη την παγκόσμια αγορά με το λανσάρισμα και την καθιέρωση στην κατανάλωση του πολυτελείας μυρωδάτου αιγυπτιακού χειροποίητου τσιγάρου. **Κύριος συντελεστής αυτής της καπνιστικής επανάστασης ήταν Έλληνες καπνέμποροι και παραγωγοί του αιγυπτιακού χειροποίητου τσιγάρου, οι οποίοι σταδιακά είχαν εγκατασταθεί στην Αίγυπτο.** Η πρώτη ύλη ήταν εισαγόμενη, ενώ το πεδίο κατανάλωσης δεν ήταν η χώρα παραγωγής, δηλαδή η Αίγυπτος, αλλά η παγκόσμια αγορά όπου μια βαθιά ρουφηξιά γέμιζε τα πνευμόνια των καπνιστών, καθώς και την ατμόσφαιρα με τα αρώματα και τα μυστήρια της Ανατολής.

NESTOR GIANACLIS

Το 1864 ο «πατέρας του αιγυπτιακού χειροποίητου τσιγάρου» **Νέστωρ Τσανακλής**, (αν και από τους πρώτους εφευρέτες του αιγυπτιακού τσιγάρου θεωρείται ο **Ιωάννης Καραβόπουλος -G. & I. A. CARAVOPOULO 1857-** ο οποίος μαζί με τον αδελφό του **Γεώργιο** άρχισε την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων στην Αλεξάνδρεια πριν ακόμα εμφανιστούν στο Κάιρο οι ελληνικοί οίκοι), έφτασε στο Σουέζ όπου ξεκίνησε πουλώντας κομμένο καπνό σε κουτιά και τσιγαρόχαρτο στους εργάτες, **οι περισσότεροι Έλληνες από την Κάσσο**, που εργάζονταν στην εκσκαφή της διώρυγας του Σουέζ. Επειδή **τα χέρια των εργατών ήταν γεμάτα λάσπη και άμμο** από τις εκσκαφικές εργασίες και δυσκολεύονταν στο στρίψιμο ενός τσιγάρου, **ο Νέστωρ Τσανακλής ανέλαβε και έστριβε τα τσιγάρα, τα**

Ιωάννης Ζήλλης
ιστοριοδίφης
zillis02@otenet.gr

συσκεύαζε σε πακέτα και τα πουλούσε έτοιμα στους εργάτες.

Το 1869 έρχεται στο **Κάιρο** ανοίγοντας μαγαζί στο Μούσκι όπου ήταν συγκεντρωμένα όλα τα καπνομάγαζα. Σε αυτά τα μικρά μαγαζιά - καπνοπωλεία οι καταστηματάρχες, που με μερικούς εργάτες πουλούσαν αρχικά κομμένο καπνό ή κατάλληλα επεξεργασμένο για μάσημα, άρχισαν να κατασκευάζουν κατόπιν παραγγελίας, το χειροποίητο τσιγάρο για τους πελάτες τους. Κάθε τέτοια μικρή «καπνοβιομηχανία» είχε το δικό της χαρμάνι από μίγμα διαφόρων ποικιλιών.

Ο **Νέστωρ Τσανακλής** ήταν προμηθευτής των ανακτόρων του **Χεδίβη Τεουφίκ**. Σε μια πρόσκληση Άγγλων αξιωματικών δόθηκε παραγγελία 50.000 τσιγάρων. Η άριστη ποιότητα και γεύση κέρδισε τους Άγγλους αξιωματικούς οι οποίοι την επόμενη μέρα αναζήτησαν το «εργοστάσιο» και με έκκλησή τους βρέθηκαν μπροστά σε ένα μικρό μαγαζί. «... την επομένη πληθώρα Άγγλων αξιωματικών έτρεχε παρά το Μούσκι ζητούσα το εργοστάσιον του κ. Τσανακλή. Ο ίδιος ο μακαρίτης, μου διηγείτο, ότι το κατάστημα του τότε είχε τέτοια χάλια που κυριολεκτικώς τα χρειάστηκε όταν είδε τας προσωπικότητας οι οποίοι το επισκέπτοντο και εξήτουν τα σιγαρέττα του». (Τριακονταετηρίς «Σφιγγός» 1903-1933).

Η αύξηση της ζήτησης αναγκάζει τον Τσανακλή γύρω στο 1883-4 να μεταφέρει την επιχείρησή του από το μικρομάγαζο στο Μούσκι στην **πλατεία Ισμαηλίας** (σημερινή πλατεία Ταχρίρ) στο παλάτι του **Khairy Pasha** (για πολλά χρόνια τα κεντρικά γραφεία του Αμερικανικού Πανεπιστημίου Κάιρου - AUC), με 80 περίπου άτομα προσωπικό και με εξα-

γωγές περίπου το μήνα σε:

- Αγγλία 500.000 τσιγάρα
- Γερμανία 250-300.000 τσιγάρα
- Αυστρία-Ουγγαρία 150.000 τσιγάρα
- Ολλανδία 250-300.000 τσιγάρα
- Σουηδία-Νορβηγία 500.000 τσιγάρα

(Αθ. Πολίτης τ. Β! τ. σελ. 292)
Είκοσι χρόνια αργότερα, το 1906, όταν οι εξαγωγικές δραστηριότητες αναπτύχθηκαν σημαντικά, μετέφερε τις εργασίες του στο νέο εργοστάσιο στη **Σούμπρα**, ένα ανακαινισμένο ανάκτορο με την προσθήκη μιας νέας πτέρυγας, με 400 εργάτες προσωπικό.

Ο **Νέστωρ Τσανακλής** ήταν από τους πρώτους εισαγωγείς του τσιγάρου **Nestor** στην Αμερική όπου, για να αντιμετωπίσει την αυξημένη ζήτηση, ιδρύει στις αρχές του αιώνα ένα εργοστάσιο στη **Βοστώνη** το οποίο μεταφέρει αργότερα στην **Νέα Υόρκη**.

Στη συνέχεια, για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των δασμών στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Γερμανία ιδρύει άλλα δύο εργοστάσια, ένα στη **Φρανκφούρτη** και ένα στη **Γενεύη**.

Λίγα χρόνια μετά το θάνατο του Νέστορα Τσανακλή, ο οίκος **Παπαστράτου** τίθεται επικεφαλής της επιχείρησης με στόχο την αιγυπτιακή αγορά και το 1936 εγκαινιάζεται το νέο εργοστάσιο σιγαρέτων στο **Μπουλάκ** (Boulak). «Ο διεθνούς φήμης Καπνοβιομηχανικός Οίκος της Ελλάδος του κ. Παπαστράτου βαρέως φέρων τον κλονισμό του τύπου της Ελληνικής βιομηχανίας εν Αιγύπτω, με όλην την ικμάδα της επιχειρήσεώς του, με νέον σύστημα επί τη βάσει των νεωτέρων βιομηχανικών προόδων, έρχεται να εγκαταστήσει και ενταύθα παράρτημα της επιχειρήσεώς του». (Τριακονταετηρίς «Σφιγγός» 1903-1933). Η νέα διοίκηση δεν μπόρεσε όμως να προσαρμόσει **μια επιτυχημένη εξαγωγική επιχείρηση στις συνθήκες της εσωτερικής αγοράς, αφού η παραγωγή χειροποίητων τσιγάρων πολυτελείας διέφερε από την παραγωγή τσιγάρων μαζικής κατανάλωσης**. Έτσι, σταδιακά σταμάτησε την παραγωγή μέχρι την τελική απόσυρσή της από την αιγυπτιακή αγορά (1955).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

* περίληψη της έρευνας «η αιγυπτιακή καπνοβιομηχανία και οι Έλληνες της Αιγύπτου»

Αναπολώνοντας τα παλιά...

Εξήντα κιόλας χρόνια πέρασαν, φύγανε και πάνε, κι εμείς ακόμη συνεχίζουμε να νοσταλγούμε τα παλιά. Ατέλειωτη η εξορία μας από την Αίγυπτο που ξέραμε και που ποτέ δεν θα ξαναδούμε. Πώς, σί' αλήθεια, να πιστέψουμε ότι τόσοι γνωστούς, συγγενείς και φίλους, χαμένους τους έχουμε για πάντα, τώρα ιδίως που πλησιάζει πλέον κι η δική μας η σειρά;

Όμως συχνά τα πρόσωπα εκείνων, ανάερα από τη μνήμη μας περνάνε, για να μας υπενθυμίσουν ότι τότε που ακόμη ήταν καιρός, δεν φροντίσαμε ούτε καν πολλών τα ονόματά τους να ρωτήσουμε. Τώρα πια δεν θα τα μάθουμε ποτέ, αφού από εκείνους, σήμερα, σχεδόν κανείς τους πλέον δεν υπάρχει...

Όμως, όποτε κάποιος από μας «φεύγει», μαζί του για πάντα χάνεται κι ένα πλήθος αναμνήσεων απ' τα παλιά – που ποτέ δεν θ' αναπληρωθούν, ούτε για μας, ούτε, πολύ περισσότερο, για τους επιγενόμενους...

Μελαγχολώ, αναλογιζόμενος πόσο σκληρά κι απότομα κόπηκε το ως τότε ασφαλές νήμα της ζωής μας στην Αίγυπτο, για ν' ακολουθήσει ο αλλοπρόσαλλος βίος μας στο εξωτερικό, πράγμα που ως παιδιά, τότε στην Αίγυπτο, δεν θα διανοούμεθα ούτε καν να φαντασθούμε. Ναι, μας έχει όλους κουράσει αυτή μας εδώ η ζωή «έξω από τη ζωή» όλα αυτά τα τελευταία χρόνια. Τότε, η ζωή για μας ήταν σχεδόν το παν, τώρα εδώ, περίπου το τίποτε...

Ένας κόσμος αυτόνομος που ζούσε απομονωμένος από την Ιστορία και δεν ζητούσε τίποτε άλλο, εκτός από του να του επιτραπεί να συνεχίσει να υπάρχει. Όπου, όμως, ξαφνικά και απότομα, μας θυμήθηκε επώδυνα η Ιστορία, με την εκθρόνιση του Φαρούκ στις 27 Ιουλίου 1952. Απ' αυτό το σημείο και μετά, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για το τέλος του Αιγυπτιακού Ελληνισμού.

Πολλοί από τους δικούς μας το διαισθάνθηκαν τότε, αλλ' ως συνήθως, ήλπιζαν ότι τελικά, τίποτε ουσιαστικό δεν θα άλλαζε. Έτσι, βλέπετε, σκέπτονταν και ένοιωθαν οι «μεγάλοι». Δεν τους θυμάστε; Γιατί, δοθείσης της τότε καταστάσεώς τους αναλογίζονταν με φρίκη τι θα τους συνέβαινε εκτός Αιγύπτου (που τελικά δεν μπόρεσαν να αποφύγουν) – πολύ νέοι ακόμη για σύνταξη, πολύ μεγάλοι για καινούριο ξεκίνημα. Οπότε;

Τελικά, το ασύλληπτο πραγματοποιήθηκε και το αδιανόητο συνέβη – και για μας ακόμη! Φιλίες, που τότε πιστεύαμε αιώνιες, βίαια, ξαφνικά έσβησαν λόγω αποστάσεων: χωρίσαμε για πάντα χωρίς να το θελήσουμε: πόσους παιδικούς φίλους έχω στην Αυστραλία, που δεν ξέρω κι αν ζουν ακόμη;

Κι όμως, ποτέ δεν ξεχνώ: **ο μπουάπης, η σαντάρα, ο γαφίρης, η ωμέλα –αυτά ποιος τα θυμάται σήμερα; Ναι, τίποτε αλλού πουθενά**

νά δεν θα μου δημιουργήσει ξανά το μακάριο αίσθημα κανονικότητας των παιδικών μου χρόνων, που είχα τότε στην Αίγυπτο...

Παράπονο, λοιπόν, το δικό μας παντοτινό, ότι δεν προλάβουμε κι εμείς άνετα να χαρούμε τις πολλές μικρές, αλλά ζειδωρές χαρές που τόσο απλόχερα είχε τότε η Αίγυπτος προσφέρει στους γονείς μας, στην καθημερινότητά τους, την κοινωνική ζωή – με όλη τη σημασία της λέξεως. Όπως τα βράδια τα αλησμόνητα, παρέα με τους φίλους στη Λέσχη μας (και τότε όλοι οι πάροικοι ήταν εν δυνάμει φίλοι), με τη ζεστή ατμόσφαιρα, που όποιος δεν την δοκίμασε τότε, ποτέ δεν θα μπορέσει να τη νοιώσει σήμερα. Κι έλαχε σ' εμάς μόλις, φευγαλέα έστω, να προλάβουμε κι εμείς να γευθούμε κάτι από 'κείνες τις μικρές αλλ' αλησμόνητες χαρές, χωρίς ωστόσο να ευτυχίσουμε να τις απολαύσουμε αργότερα και ως ενήλικες: τα μεζεδάκια τα νοστιμότατα, την κουβεντούλα την πικάντικη, μαζί, φυσικά, κει με το αναπόφευκτο κουτσομπολιό, την απολαυστική μπύρα «Στέλλα», το κέφι το αδιάπτωτο, την οικειότητα τη σχεδόν οικογενειακή, με τη

διακριτική μουσική υπόκρουση – τα υπέροχα, βλέπετε, «σουξέ» της εποχής – τα λατινοαμερικάνικα, τα ιταλικά, μαζί με τ'άξεχαστα δικά μας! Και αυτό, διότι μόνο μεταξύ Ελλήνων, ο Έλληνας αισθάνεται φυσιολογικός και ενδοχομένως και ευτυχισμένος. Αφού στη μακραίωνη ιστορία μας, ενίοτε συνέβη να ζήσουμε και δίπλα σε ξένους λαούς, (που συνήθως μας φθονούσαν), ουδέποτε ως σύνολο διαλέξαμε να ζήσουμε μαζί τους. Θυμάμαι τη φρασεολογία των μεγάλων τότε για τους ξένους: «οι ξυπόλητοι» για τους αραπάδες, οι «κοκκινόκωλοι» για τους Άγγλους, «οι σκυλόφραγκοι» για τους Γάλλους, «οι μακαρονάδες» για τους Ιταλούς. Οπότε επιστρέφουμε στο: «Υπήρξεν έτι το άριστον εκείνο, Ελληνικός – ιδιότητα δεν έχει η ανθρωπότης τιμιότεραν· εις τους θεούς ευρίσκοντα τα πέραν». Ή να θυμηθούμε και το:

«και παίνεις στον μονάρχην Αρταξέρξη που ευνοϊκά σε βάζει στην αυλή του, και σε προσφέρει σατραπείες και τέτοια. Και συ τα δέχεσαι με απελπισία αυτά τα πράγματα που δεν τα θέλεις. Άλλα ζητεί η ψυχή σου, γι' άλλα κλαίει τον έπαινο του Δήμου και των Σοφιστών, τα δύσκολα και τ' ανεκτίμητα Εύγε: την Αγορά, το θέατρο, και τους Στεφάνους. Αυτά πού θα στα δώσει ο Αρταξέρξης, αυτά πού θα τα βρεις στη σατραπεία και τι ζωή χωρίς αυτά θα κάμεις;».

Jean Leon Gerome of Arnauts in Egypt in the time of Mohamed Ali

Ακριβώς, ό,τι κάνουμε εδώ σήμερα – έστω και εν μέσω Ελλήνων, δυστυχώς, αφού «εβαρβαρώθην ού χρόνιος ών αφ’ Ελλάδος, αλλά χρόνιος εν Ελλάδι». Δυστυχώς. Με τη ζωή που ζούμε εδώ σήμερα. Πού τα χρόνια ‘κείνα τα παλιά! Ας πάρουμε για παράδειγμα έναν μέσο δικό μας υπάλληλο της εποχής των πατέρων μας στην Αίγυπτο, τότε. Είχε υπηρέτρια για το σπίτι, νταντά για τα παιδιά, τρεις-τέσσερις βραδιές στη Λέσχη την εβδομάδα με τη γνωστή παρέα, τους νοστιμότατους μεζέδες, την ευχάριστη κουβεντούλα, τα γέλια, τα αστεία και τη

μουσική πανδαισία. Κι όλα αυτά, μ’ έναν μόνο ξερό μισθό, αφού οι γυναίκες τότε δεν εργάζονταν. Πού αλλού θα τάβρισκε όλα αυτά; Μάλιστα, αυτός ήταν ο επίγειος παράδεισος – η ιδεώδης μορφή ανθρωπίνης υπάρξεως. Πράγμα που έκανε τους γονείς μας να τρέμουν και μόνο με τη σκέψη της αναπόφευκτης παλινουστίας ή της υπερπόντιας αποδημίας. Όσο πια για τους παππούδες μας, αυτοί πια κυριολεκτικά σεληνιάζονταν όταν άκουγαν για Ελλάδα, ως τόπο τελικού προορισμού – παρ’ όλον, κατά τα άλλα, τον θερμό πατριωτισμό τους, αν και εκείνοι,

εν αντιθέσει προς τους γιους τους, δηλαδή τους πατέρες μας, δεν είχαν πλέον ν’ αντιμετωπίσουν πρόβλημα «καριέρας» – πολύ μεγάλο για νέο ξεκίνημα, πολύ νέο για να συνταξιοδοτηθούν – εγκαταλείποντας την Αίγυπτο ... Και όμως ... έφριτταν και μόνο στην ιδέα της παλινουστίας στην Ελλάδα! Λες και θα κατέβαιναν στην Κόλαση ... ή τουλάχιστον, στον Άδη! Ενώ εμείς, μάθαμε πια να ζούμε και εκτός Αιγύπτου ... ακόμη και στην Ελλάδα!!!

Νικόλαος Β. Μαυρολέων

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Σάββατο 13 Ιανουαρίου 2018

Επίσκεψη στην έκθεση **Van Gogh Alive** Μέγαρο Μουσικής. Ένα φαντασμαγορικό πολυθέαμα, ένας νέος τρόπος προσέγγισης της εικαστικής δημιουργίας. Θα ζήσουμε μια μεγαλειώδη εμπειρία!

Παρασκευή 17 Φεβρουαρίου 2018

Ελάτε να διασκεδάσουμε τις απόκριες στο «**Πάμε τσίπουρο, πάμε καφέ**» στη Φωκίωνος Νέγρη 50 με μουσική και χορό. Τιμή πολύ λογική!!!

Εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Από Πέμπτη 15 έως Δευτέρα 19 Μαρτίου 2018

Στην εκδρομή περιλαμβάνεται:

Πέμπτη 15/3: Αναχώρηση από Ελ. Βενιζέλος 07:30 και άφιξη στο Τελ Αβίβ στις 09:30. Επίσκεψη στα αξιοθέατα του Τελ-Αβίβ (πλατεία Γαμπίν, Καρμέλ). Στη Γιάφα, το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου. Μεταφορά στη Βηθλεέμ και προσκύνηση στο σπήλαιο της Γεννήσεως του Χριστού, επίσκεψη στην Ιερά Μονή Αγίου Θεοδοσίου.

Παρασκευή 16/3: Επίσκεψη στην Καπερναούμ με τον ναό των Μακαρισμών, την ορθόδοξη εκκλησία των Αγίων Αποστόλων με κατάληξη στην Τιβεριάδα και συμβολική βάπτισμα στον Ιορδάνη ποταμό. Επίσης, επίσκεψη στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο όρος Θαβώτ, στην Κανά και τη Ναζαρέτ.

Σάββατο 17/3: Μετάβαση στην Ιερικώ με επίσκεψη στις Μονές Αγίου Γεωργίου Χοτζεβά, Προφήτη Ελισαίου, Αγίου Γερασίμου Ιορδανίτου.

Κυριακή 18/3: επίσκεψη στην Ιερά Πόλη, την παλιά πόλη της Ιερουσαλήμ και προσκύνηση στον Πανάγιο Τάφο. Μετάβαση στη Γεσθημανή και προσκύνηση στον Τάφο της Παναγίας και στον Ναό της Αναλήψεως.

Δευτέρα 19/3: Πρωινό και αναχώρηση από το αεροδρόμιο Μπεν Γκουριόν στις 10:20 με άφιξη στην Αθήνα 12:20.

Το κόστος ανέρχεται στα € 710 το άτομο στο οποίο περιλαμβάνονται:

- Αεροπορικό εισιτήριο Αθήνα/Τελ Αβίβ/Αθήνα και φόρους αεροδρομίου
- Τρεις διανυκτερεύσεις σε δίκλινο ή μονόκλινο δωμάτιο με ημιδιατροφή σε ξενοδοχεία 3 και 4 αστέρων.
- Ξεναγήσεις όπου αναφέρεται στο πρόγραμμα με ελληνόφωνο ξεναγό από το Πατριαρχείο Ιερουσαλήμ.
- Είσοδοι στα μέρη επισκέψεων.
- Ομαδική ταξιδιωτική ασφάλιση.

ΔΕΝ συμπεριλαμβάνονται φιλοδωρήματα στους ντόπιους ξεναγούς, οδηγό.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

- Δήλωση συμμετοχής γίνεται δεκτή μόνο κατόπιν πληρωμής προκαταβολής Ευρώ 100 και φωτοτυπίας διαβατηρίου.
- Η εξόφληση της εκδρομής πρέπει να γίνεται το αργότερο ένα μήνα πριν την αναχώρηση.

1 φωτογραφία 1.000 λέξεις!

Κουτσογιάννης, Γεωργαλλάς, Μπαμπούλης,
Οικονόμου, Λαμπρίδης, Κουλαμπίδης.
Κάτω: Μακρής, Σεβαστός
ΑΡΧΕΙΟ: Λαμπρίδης

Ευχαριστήριο

Η Λούλα Γεωργιάδου ευχαριστεί τους συμμαθητές της που παραβρέθηκαν στην κηδεία του συζύγου της Χριστού Χριστόπουλου, τον Χρίστο Δήμα από τον Καναδά και το Δ.Σ του Συλλόγου για την προσφορά τους στην Πρόνοια τιμώντας τη μνήμη του θανόντος.

Λούλα Γεωργιάδου

Πένθη

Με λύπη πληροφορηθήκαμε ότι έφυγαν από τη ζωή ο **Αλέκος Καραντινόπουλος** και ο **Βασίλης Γιαννακούλης**. Τα θερμά μας **ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ** στις οικογένειες και στους συγγενείς τους. Στη μνήμη τους ο Σύλλογος Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας προσφέρει στην Πρόνοια 200€.

Αλέκος Καραντινόπουλος

Από τις 16 Νοεμβρίου έπαψε να είναι πια ανάμεσά μας ο αγαπητός μας φίλος **Αλέκος Καραντινόπουλος**.

Ο εκλιπών υπήρξε λάτρης της Μανσούρας και ενεργό μέλος του συλλόγου μας, στο Δ.Σ του οποίου διετέλεσε κατά διαστήματα Αντιπρόεδρος, Ταμίας και Γενικός Γραμματέας, από το 2005 ως το 2010. Υπήρξε αφοσιωμένος στα επαγγελματικά του καθήκοντα και τρυφερός οικογενειάρχης.

Το Δ.Σ. του συλλόγου μας και τα μέλη συλλυπούνται θερμά τους οικείους του κι εύχονται να 'ναι ελαφρύ το χώμα που τον δέχθηκε.

Δ. Σ.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Προσφορά

- 100€ ανώνυμη προσφορά στη μνήμη γονέων της.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Βασίλης Κιούρης (Αντιπρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 7233753

Λυλία Νικολοπούλου (Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζόνυ Χριστοφίδης (Σύμβουλος Γενικών Θεμάτων)
κιν.: 6976597978

Καίτη Ασρά (Σύμβουλος Καλλιτεχνικών)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΛΛΑΞΕ

Για συνδρομές και προσφορές
στον αριθμό της ΕΘΝΙΚΗΣ

Ε.Τ.Ε. 169/772259-17

IBAN GR460110169000016977225917